

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 334/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. júla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., t. č. vo výkone trestu Ž., vo veci namietaného porušenia čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 152 ods. 4 a čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky, namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Mestského úradu mesta D. v konaní vedenom pod sp. zn. 3981/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júna 2010 doručená sťažnosť J. Š., t. č. vo výkone trestu Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 152 ods. 4 a čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1, čl. 46

ods. 1 a 4 a čl. 48 ods. 2 ústavy, práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Mestského úradu mesta D. (ďalej len „mesto“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3981/2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Dňa 5. marca 2010 som sa písomnou formou obrátil na mesto D. ako na protestný orgán v zmysle § 79 a násl. zákona č. 191/1950 Zb., domnievajúc sa, že mestá a obce prevzali na seba kompetencie protestných orgánov nakoľko súčasná legislatíva v rámci organizácie miestnej samosprávy opustila pojem národný výbor, ktorý v súčasnosti neexistuje. Spoukazom na § 28 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení prechádzajú na obce pôsobnosti, ktoré ku dňu účinnosti citovaného zákona patrili podľa osobitných predpisov... bývalým miestnym národným výborom a to vtedy, ak tieto pôsobnosti osobitný zákon nezveruje orgánom štátu. V našich podmienkach je osobitnou právnou úpravou zverujúcou kompetencie bývalých miestnych národných výborov „do rúk“ štátu zákon č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy... Zmienka o agende súvisiacej s výkonom pôsobnosti protestného orgánu sa v ustanoveniach tohto predpisu nenachádza... Z uvedeného dôvodu preto vyplýva, že výkon protestnej agendy prešiel v súlade s § 28 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. spolu s inými... z národných výborov na obce. Ako vyplýva z príloh protestný orgán sa dopustil voči mne odopretia práva, keď bezdôvodne odmietol splniť si povinnosť zo zákona a vykonať protest na základe mnou udeleného poverenia formou písomnej žiadosti o vykonanie predloženia a vyhotovenie protestnej listiny. Vzhľadom na to, že sa jednalo o úkon nevyhnutný pre zachovanie postihového, resp. regresného nároku k vista zmenke k nepriamym dlžníkom... s doložkou povinnosti predložiť predmetnú cudziu... zmenku a akceptu došlo nečinnosťou a nesprávnym úradným postupom protestného orgánu (mesta) k úplnému znehodnoteniu a zničeniu zmenkového záväzku a tým k porušeniu základných práv... Tento postup protestného orgánu možno zhodnotiť za svojvoľný a veľmi nezodpovedný a tým, že došlo k porušeniu právnej (zodpovednosti) povinnosti protestný orgán (mesto) zodpovedá za celú škodu takto vzniknutú. Právo na plnenie (pohľadávka) zo zmenkového záväzku bolo „majetkom“ sťažovateľa, ktorý mal zákonný nárok, či nádej... na jeho konkretizáciu a nadobudnutie do vlastníctva...

K námietke porušenia práva na rešpektovanie korešpondencie došlo zo strany mesta tým, že sa vôbec pokúša opätovne doručiť zásielku, ktorá bola mestu vrátená z toho dôvodu, že v čase doručenia do tunajšieho ÚVTOS Ž. som nebol prítomný nakoľko ma eskortoval ZVJS na príkaz súdu do ÚVV Ž. za účelom predvedenia na pojednávanie, čo bolo uvedené na vrátenej zásielke avšak Slovenskou poštou nesprávne pochopené, keď na takto vrátenej zásielke uviedla, že adresát neznámy, pričom som bol v skutočnosti iba dočasne nezastihnutelný...

Nevykonaním protestu v zákonom určenej lehote došlo aj k porušeniu práva na prístup k súdu, pretože bez protestu nie je možné si uplatniť nárok zo zmenky pred súdom, pretože prakticky takýto záväzok úplne zanikol a do úvahy neprichádza ani zmenkové obohatenie, pretože ak si majiteľ zmenku mohol uplatňovať svoje práva voči iným zmenkovým dlžníkom, nemôže ísť o obohatenie...

Žiadam ÚS SR, aby v zmysle ust. § 53 ods. 2 zohľadnil všetky okolnosti danej veci, ktoré by mohli splňať podmienku nesplnenia vyčerpania opravných prostriedkov z dôvodov hodných osobitného zreteľa... okrem toho nezdá sa, že by bolo reálne dosiahnuť nápravu v niektorom type konania pred všeobecným súdom SR (i keď sa o to pokúsim, avšak neskôr).»

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Mesto D. postupom v konaní o proteste vedenom pod sp. zn. 3981/2010 porušilo (tak samostatne ako ja v organickom spojení) základné právo sťažovateľa na inú právnu ochranu, základné právo na konanie bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, základné právo na prístup k súdnej ochrane podľa čl. 46 ods. 1, 4 Ústavy SR, základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, základné právo vlastniť majetok a základné právo na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, právo, resp. princíp právnej istoty, zákonnosti, ústavnosti a spravodlivosti podľa čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 152 ods. 4 a čl. 154c Ústavy SR, ako aj právo na prístup k súdu, právo na súd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd samostatne i v spojení s právom na pokojné užívanie majetku, resp. právom na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1

k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na rešpektovanie korešpondencie podľa čl. 8 Dohovoru.

Mestu D. sa zakazuje pokračovať v porušovaní sťažovateľových vyššie označených práv a prikazuje sa mu vo veci pod sp. zn. 3981/2010 konať a obnoviť stav pred porušením práv.

Inak než v prípade obnovenia stavu pred porušením práv je mesto D. povinné vyplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške spôsobenej škody na majetku porušením práva na plnenie zo zmenky spolu s úrokom z omeškania 6% odo dňa zročnosti do zaplatenia a s odmenou vo výške 1/3 % zmenkovej sumy..., všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti (doručenia) tohto nálezu Ústavného súdu SR.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 152 ods. 4 a čl. 154c ústavy, namietané porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ods. 2 ústavy, práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 8 dohovoru a práva zaručeného v čl. 1 dodatkového protokolu postupom mesta v konaní vedenom pod sp. zn. 3981/2010, ktoré sťažovateľ vidí v súvislosti s jeho podaním urobeným 5. marca 2010, a to tým, že podľa názoru sťažovateľa mesto bolo v jeho veci nečinné a pri vybavovaní tohto podnetu zvolilo nesprávny úradný postup.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Zmyslom a účelom tejto zásady je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy vecí nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04).

To znamená, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno ústavnému súdu podať spravidla iba vtedy, ak sťažovateľ ešte pred jej podaním vyčerpал všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práva poskytuje. V opačnom prípade je sťažnosť neprípustná.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. Z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na vykonanie ktorých je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor posudzuje podnet podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre). Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich konaniach vyslovil právny názor, že nevyužitie podnetu ako prostriedku nápravy v rámci sústavy orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu (m. m. I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05, IV. ÚS 126/07).

Vzhľadom na to ústavný súd zotrváva v súlade so svojou doterajšou judikatúrou na tom, že každý sťažovateľ je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov (napr. III. ÚS 152/03, IV. ÚS 126/07).

Podľa právneho názoru ústavného súdu podnet v zmysle § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre a opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre poskytujú sťažovateľovi účinnú ochranu jeho práv a právom chránených záujmov (vrátane tých práv, ktoré uplatnil sťažovateľ; m. m. IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03, IV. ÚS 330/04, IV. ÚS 53/05, I. ÚS 186/05, II. ÚS 94/06, I. ÚS 112/06, IV. ÚS 126/07). Podnet (opakovaný

podnet) zakladá povinnosť prokurátora aj nadriadeného prokurátora sa ním zaoberať, vybaviť ho a spôsob vybavenia oznámiť podnecovateľovi.

Z príloh sťažnosti vyplýva, že proti postupu mesta sťažovateľ podal Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) podnet z 15. apríla 2010 na preskúmanie postupu mesta, ktorý generálna prokuratúra 17. mája 2010 odstúpila na vybavenie vecne a miestne príslušnej Okresnej prokuratúre Trenčín (ďalej len „okresná prokuratúra“). Okresná prokuratúra podnet sťažovateľa 2. júna 2010 pod č. k. Pd 87/10-8 odložila ako nedôvodný. Z upovedomenia o preskúmaní podnetu okresnej prokuratúry vyplýva, že podnet sťažovateľa bol založený na obdobných námietkach a argumentoch ako sťažnosť podaná ústavnému súdu.

V upovedomení o preskúmaní podnetu okresná prokuratúra uviedla:

„Dňa 05. 03. 2010 (zrejme z časovej pečiatky na obálke) Ste sa obrátili na mestský úrad D. vo veci objednávky protestu a žiadosti o vyhotovenie protestnej listiny. Na to mesto Vám hneď, t. j. 09. 03. 2010 objednávku protestu vrátilo späť vzhľadom na skutočnosť, že miestne národné výbory zanikli ex lege a od 24. 11. 1990 nadobudol účinnosť zákon o obecnom zriadení pod č. 369/1990 Z. z. Táto kompetencia v zmysle uvedeného zákona na obce/mestá neprešla, túto činnosť v súčasnosti vykonávajú už len sudy a notári.

Ako ďalej vyplýva z predložených listinných materiálov mesta D., originál Vašej žiadosti a originál cudzej zmenky Vám bol vrátený mestom doporučené späť na adresu, ktorú Ste uviedli v liste i na obálke. Na to Ústav na výkon trestu odňatia slobody - priečinok 42/VD Ž. vrátil poštu späť s poznámkou - adresát neznámy, Eskorta 09. 03. 2010 súd Žilina (fotokópiu prikladám k nahliadnutiu).

V zmysle § 35 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Záverom len podotýkam, že za nečinnosť orgánov verejnej správy sa považuje stav, keď z titulu nepresných vymedzení kompetencií kompetentný orgán nekoná, hoci nastali skutočnosti, s ktorými zákon spája povinnosť konať.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok, príp. opomenutie urobiť úkon.

Vzhľadom na uvedené som dospela k záveru, že Vami uvádzané skutočnosti nie sú dôvodné, a teda mesto D. postupovalo v súlade so zákonom, svojim konaním sa nedopustilo nečinnosti, ani nesprávneho úradného postupu.“

Z uvedeného vyplýva, že námietkami sťažovateľa proti postupu mesta tak, ako ich predniesol aj v sťažnosti podanej ústavnému súdu, sa príslušný orgán verejnej moci – okresná prokuratúra – v dostatočnej miere zaoberal a primerane zisteným záverom ho vybavil. Proti vybaveniu svojho podnetu okresnou prokuratúrou však sťažovateľ opakovaný podnet, ktorým by sa zaoberala nadriadená prokuratúra, nepodal (aspoň to nevyplýva ani z obsahu sťažnosti, ani z jej príloh). Nič to však nemení na skutočnosti, že sťažovateľ vo svojej sťažnosti adresovanej ústavnému súdu upovedomenie okresnej prokuratúry z 2. júna 2010, ktorým bol jeho podnet vybavený a postup jeho vydaniu predchádzajúci, nenamietal, preto tento ani nemohol byť predmetom skúmania ústavného súdu z hľadiska možného porušenia základných práv sťažovateľa, a to s prihliadnutím na znenie § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone, čo nebol tento prípad.

Zákon o prokuratúre teda poskytoval sťažovateľovi proti postupu mesta prostriedok nápravy – podnet (sťažovateľom využitý, ale pred ústavným súdom nenamietaný) a opakovaný podnet (podľa § 31 až § 36 zákona o prokuratúre), ktorým sa mohol domáhať preskúmania zákonnosti napadnutého postupu mesta, ale aj postupu okresnej prokuratúry (opakovaným podnetom), ktorá preskúmala postup mesta v predmetnej veci. Uvedené

právne prostriedky umožňovali sťažovateľovi dosiahnuť účinnú nápravu vzhľadom na právomoc prokurátora okresnej prokuratúry, ako aj prokurátora vyššej inštancie záväzným pokynom nariadiť prijatie efektívnych opatrení v predmetnej veci, ak by na základe podnetu (aj opakovaného) sťažovateľa dospeli k záveru, že označené vybavenie či už mesta, alebo aj okresnej prokuratúry, príp. ich postup, ktorý im predchádzal, bol v rozpore so zákonom.

Vyčerpanie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom (napr. I. ÚS 256/05, IV. ÚS 126/07).

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľ ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu mal využiť iný právny prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu práva účinne poskytuje, v danom prípade opakovaný podnet v zmysle citovaných ustanovení zákona o prokuratúre. Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť v celom rozsahu ako neprípustnú podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Pokiaľ ide o žiadosť sťažovateľa, aby „ÚS SR... v zmysle ust. § 53 ods. 2 zohľadnil všetky okolnosti danej veci, ktoré by mohli splňať podmienku nesplnenia vyčerpania opravných prostriedkov z dôvodov hodných osobitného zreteľa...“, ústavný súd ju nemohol akceptovať, a to najmä z dôvodu, že sťažovateľ žiadne dôvody ani okolnosti hodné osobitného zreteľa vo svojej sťažnosti neuviedol.

Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie ním označených článkov ústavy a dohovoru (príp. dodatkového protokolu) nečinnosťou mesta a jeho nesprávnym úradným postupom, v takom prípade mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv žalobou podanou všeobecnému súdu v zmysle ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) upravujúcich správne súdnictvo.

V ustanoveniach § 247 a nasl. OSP (druhá hlava piatej časti) je upravený osobitný druh konania v správnom súdnictve, ktorým je rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. Podľa týchto ustanovení sa postupuje v prípadoch,

v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

V ustanoveniach § 250t a § 250u OSP (štvrtá hlava piatej časti) je upravený osobitný druh konania v správnom súdnictve, a to konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, v rámci ktorého sa fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť.

Ak sa teda sťažovateľ domnieva, že mesto je pri vybavovaní jeho podania nečinné, resp. že jeho úradný postup je nesprávny, je nepochybné, že má možnosť s týmito námietkami obrátiť sa žalobou na všeobecný súd. Sťažovateľ využitie tohto prostriedku nápravy porušenia ním označených článkov ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu v konaní pred ústavným súdom nepreukázal.

Vzhľadom na princíp subsidiarity („ak nerozhoduje iný súd“) vyplývajúci z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred iným štátnym orgánom Slovenskej republiky (vrátane všeobecných súdov).

Keďže právomoc všeobecného súdu v danej veci vylučuje právomoc ústavného súdu, bolo možné sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

S poukázaním na uvedené sa ústavný súd nemohol stotožniť s tvrdením sťažovateľa, že *„nezdá sa, že by bolo reálne dosiahnuť nápravu v niektorom type konania pred všeobecným súdom SR (i keď sa o to pokúsim, avšak neskôr)“*. Navyše toto svoje presvedčenie sťažovateľ nepodporil žiadnym racionálnym argumentom.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júla 2010